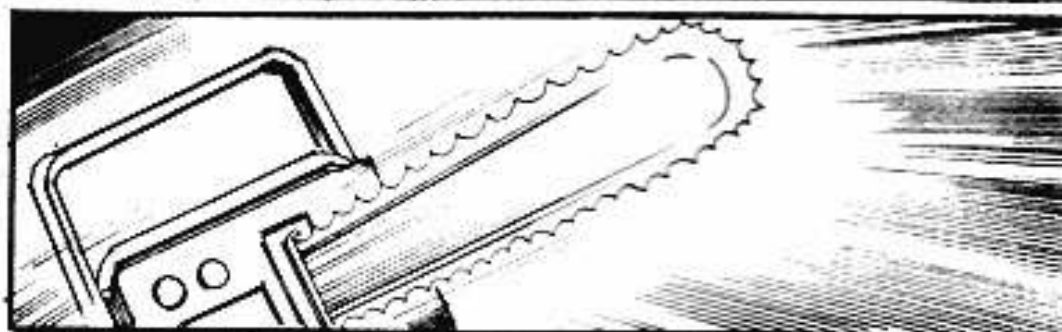

သွေးချွန်
နှစ်ကောင်
နှင့်
ပုဒ်

လင်းသွေးက...
မော်တာတပ် လက်ကိုင်
သေနတ်ကို ချော့ဖွင့်
လို့ကုန်...

ပြုံးကျယ်သော
မျက်ဝန်းအစုံ နှင့်...
ကြောက်အားပိုကာ...
ထိပ်လန့်နေသော...
ဝါဆိုမိုးထံသို့
တိုးကပ်သွားသည်...

နံရံနှင့် ကျောကပ်ပြီး ပြေးစရာမြေမရှိဖြစ်နေသော
ဝါဆိုမိုး က... လက်အုပ်လေး ချိ၍ တောင်းပန်ရှာသည်...

လင်း... လင်းသွေးရယ်
ဝါဆို တောင်းပန်ပါ
တယ်... ဝါဆိုကိုသတ်
ပါနဲ့နော်...

လင်းသွေး
ခေါင်းရမ်းသည်...
ကြောက်စရာ အပြုံး
တစ်ခုကို ဖန်တီး
ပြုံးပြလိုက်ရင်း...

မဖြစ်ဘူး ပါဆို့
ဒီည လပြည့်ညလေ...
ကိုယ်အရမ်းသွေးဆာ
နေပြီ...

တခြား သားကောင်
လည်း... ရှာမရတော့..
ကိုယ့်ချစ်သူကိုပဲသတ် ပြီး
သွေးသောက်ရတော
မှာပေါ့...

လင်းသွေး
ပါဆို့ကို မသတ်
ပါနဲ့...

ပါရမီဖြည့်တယ်
လို့ပဲ သဘောထားပါ
ပါဆို့... ဒီည နဲ့ မင်းရဲ့လည်ပင်း
ကို... ဖြတ်... ပန်းထွက်လာတဲ့
သွေးကို... ကိုယ်တအား
သောက်ချင်နေပြီ...

လင်းသွေးရှေ့ဆက်
တိုးလာတော့... ပါဆို့က
ခုတင်ပေါ်မှ ခေါင်းအုံး
တစ်လုံး ဆွဲယူကာ...
ပစ်ပေါက်သည်...

လင်းသွေးက ခေါင်းအုံး ကို လှည့်၍ ထိုးခွဲလိုက်၏...
တစ်ခန်းလုံး မြို့တွေ ပွေးပွေးလှုပ်သွားသည်...

တစ်ဝီလည်နေသော လှည့်သွားက ပါဆို့ လည်တိုင်နားတွင်
ဝံ့နေ၏... ချစ်စရာကောင်းသော ပါဆို့ မျက်နှာလေးမှာ...

အကြောက်တရားကြောင့်
ရှုပ်ပျက်ဆင်းပျက်...
ဖြစ်လျက်ရှိသည်...

လင်းသွေးအချိန်
ဆွဲမနေတော့ဘဲ
ဒါဆို လည်ချောင်း
ကို... လွှဲနှင့် ဖြတ်
ပစ်လိုက်၏...

လည်တိုင် မှ ဝေါက်တောက် ပန်းထွက်လာသော...
သွေးများကိုလင်းသွေးအဝမ်းမရ သောက်သုံးမိသည်...

သွေးကုန်သွားတာတောင်... နှုတ်ခမ်း
တစ်ပိုက် ပေးကျနေသည့် သွေးစသွေးန
များကို...လျှာ နှင့်သိမ်းလျက်လိုက်သေး
သည်...

အင်း... ခုမှပဲ...
အာသာပြေသွား
တော့တယ်...

ခေါင်းတခြား
ကိုယ်တခြား နှင့်
ချစ်သူကို
ဒီ ဖရိုဏ်ထဲ
ခွေခေါက်ထည့်
ထားလိုက်၏...

သွေးသောက်လိုက်ရသဖြင့်.... အားအင်
ပြည့်ဝသွားသော... လင်းသွေးအားရ
ကျေနပ်စွာ... ဟက်ဟက်ပက်ပက်
ရယ်လိုက်သည်...

လပြည့်ည ကောင်းကင်တွင် ညဉ့်ငှက်တို့... ဥဒဟို
ပျံသန်းလျက်ရှိသည်...

ဖွင့်ထားသော ပြတင်းမှ... လင်းခွို
တစ်ကောင်... ဝင်ရောက်လာကာ
လင်းသွေး ပခုံးထက်တွင် နား
လိုက်၏...

ဘာလဲ... လာပြီ
 စုံစမ်းထောက်လှမ်းတာလား
 မျိုးနွယ်ခေါင်းဆောင်ကိုပြော
 လိုက်ပါ... ဒီညပဲ မိန်းကလေး
 တစ်ယောက်သတ်ပြီး သွေး
 စုပ်လိုက်ပြီလို့...

လင်းနို့ က ဘာမှပြန်မပြော...
 တောင်ပံတဖျပ်ဖျပ်ခတ်နေသည်။

တကယ်တော့လင်းသွေးဘဝက ဆိုးလွန်...သွေးစုပ်
 ဖုတ်ကောင် တစ်ကောင်၏ တိုက်ခိုက်ခြင်း ခံခဲ့ရရာမှ
 သူ့ပါးသွေးစုပ် ပိုက်သားတစ်ယောက်ဖြစ်လာခဲ့ရသည်

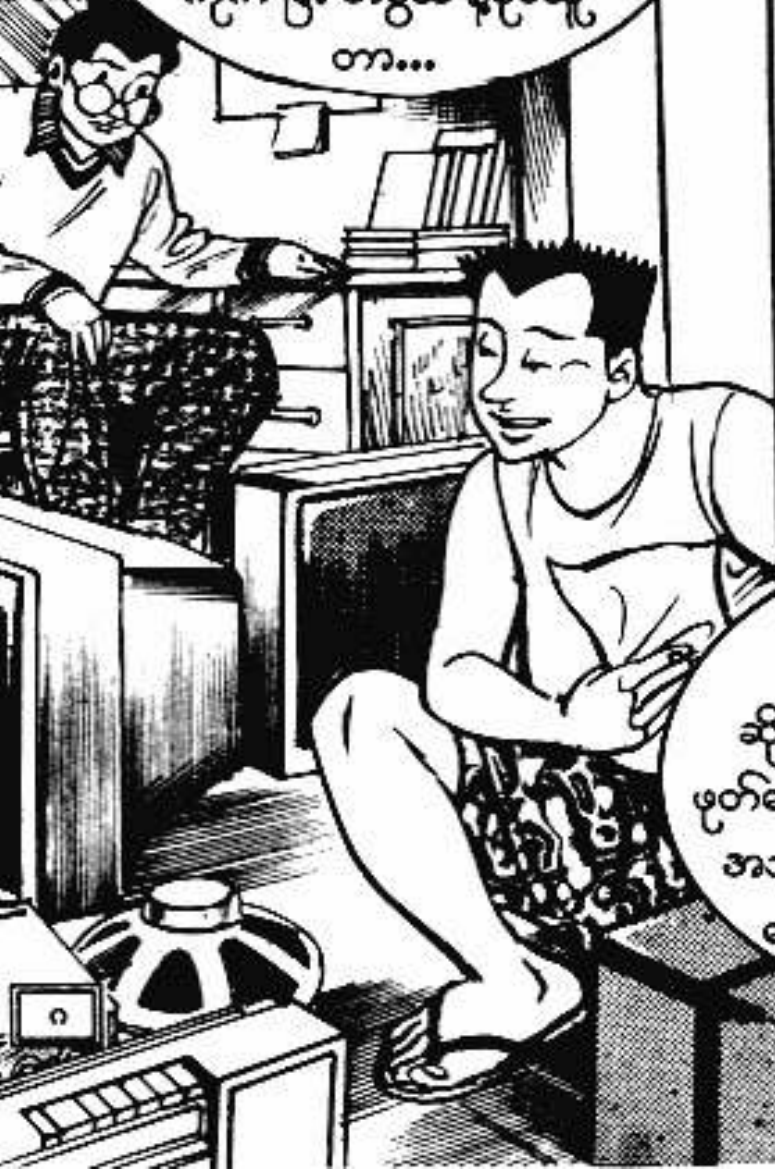

ဟာ...ပွဲကြီး... မင်း
ရေးထားတဲ့...သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်
အတ်လမ်းကလည်း မဖြစ် ခိုင်းတာကွာ
ဘယ်သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်မှ လည်ပင်းကို
လွန် မဖြတ်ဘူး... လည်တိုင်ကို
ကိုက် ပြီး အစွယ် နဲ့စုပ်ယူ
တာ...

ပွဲကြီး ဒါ... ဝတ္ထုစာမူကို ဖတ်ပြီးမိုးလုံး
ပယ်ပယ်နယ်နယ် ဝေဖန်လိုက်သည်...

အဲဒါ ပြောတာပေါ့...
မပြီးခင် ဗမာ မမြင်စေနဲ့
ဆိုတာလင်းသွေးက သွေးစုပ်
ဖုတ်ကောင်... နယူးဂျင်နားရှင်း ကွ
အသစ်စက်စက်လေး အစွယ် နဲ့
သွေးမစုပ်တတ်သေးဘူး...

ခမ္ဘာ ကျင့်တုံး
အဲဒီအပိုင်းကို ငါမရေးရ
သေးဘူးကွ...မင်းကလည်းကွာ
အယ် ဒီတာသေလို့ဝင်စားတာ
လား...မသိဘူး...အပြစ်ရှာ
ဖို့ပဲ...

ပြော... ဒီလိုလား
ဟဲ... ဟဲ... ဆောရီး
ဆောရီး...

လိုက်ကာခြားထား
သော... အခန်းထဲမှ
ပိတ်ဖြူစင်ကြယ်
ဝတ်၍ ယောဂီ
တဘက်... လက်
ကတော့ ထိုးထား
သည့်...ပျဉ်း
ထွက်လာပြန်သည်...

မင်းတို့ကလည်း
စာမူတွေ စိစစ်ရေး မတင်ရ
တော့ဘူးဆိုတာနဲ့ လွှတ်ပြီး
ပွဲကြမ်းကုန် ကြတော့တာ
ကိုးကွ...

ဒီတော့...
မပြောနဲ့လေကွာ...
ရေးချင်နေတာကြာလှ
ပြီ...

ရေးချင်ပေမယ့်
ယုတ္တိရှိမရှိဆိုတာထည့်
တွက်ဦးမှပေါ့...သရဲဝတ္ထု
ကမှတော်ဦးမယ်...

သွေးစုပ်
ဖုတ်ကောင်ဆိုတာ
ရှိမှမရှိတာစိတ်ကူးယဉ်
လူသားတွေပါကွာ...

အေး...ယုတ္တိ
မတန်ဘူး...မဖြစ်နိုင်ဘူး
စိတ်ကူးယဉ်တာတွေ
ဘာညာနဲ့...

စကားလုံး
ထွားထွားတွေသုံးပြီး
အနုပညာကို မှီခို
မကျင့်ချင်စမ်းပါနဲ့...

အဟား...
ဖုန်ကြူပြီ...မတားဘူး
ဆော်သာဆော်...

ဟုတ်တယ်လေ...
သုန္ဒရီသာ ပြောကြစတမ်းဆို...
ဟယ်ဒီပေါ်တာကမ္ဘာကျော်
စရာ အကြောင်းကို
မရှိဘူး...

ဒါလည်း
ဟုတ်တာပဲ...

ဟုတ်မှောပေါ့...
ဟယ် ဒီပေါ်တာဘာလဲဆိုတာ
မင်းတို့လည်း သိတာပဲ...သူက မှော်
ဆရာ လေ...မှော်တက္ကသိုလ် ကြီးရဲ့
ကျောင်းသား...ကဲ...ဖြစ်နိုင်
သလား...

ဒါကတော့
မိတ်အဆာပြေပေါ့
ကွာ...

အေး ဒါဆိုရှင်းနေ
တာပဲ... အနုပညာဆိုတာ...
မိတ်အဆာပြေစေတဲ့ အဟာရ
တစ်မျိုး သူ့ကို ဘာနဲ့မှ
ဘောင်မခတ်နဲ့...

အဟဲ... ဒီပွဲမှာ
မောင် ပွဲကြီးက...ငါးတန်းနဲ့
ပြိုင်ပြီး အနိုင်ရသွား
မိတယ်ရှင်...

မိုးလုံးက အခွက်ပြောင်
ပြီး... ချန်နယ်ဆံမင်း
အစီအစဉ် တစ်ခုထဲမှ
လေသံ နှင့် ပြော၏...
ပျဉ်းက မလျော့သေး...

မမြစ်ခိုင်တံ
အကြောင်းအရာတွေနဲ့...
ပရိသတ်ကို မိုင်းမတိုက် နဲ့လေ
ဦးနှောက်ကို ကျပ် ခိုးစွဲရင်
တိုင်းပြည် မှတတ်
တယ်...

ဒါဆို မင်းလည်း
ဗေဒင် ဟောပြီး ယတြာတွေ
ပေးမနေနဲ့... မင်းအလုပ်ကမှ
လူတွေကို ဦးနှောက်ကနိုး
အောင်...လုပ်နေတာ...

တိုက် ပွဲ က ပိုပြင်းထန်
လာ၏... သူ့အလုပ်ကို
ထိပါးလာသဖြင့်...
ပျဉ်းတင်းသွားသည်...

ပျဉ်းက မေဒင်ဆရာ မိုးလုံးက တီဗွီ အောက်စက် နှင့် လျှပ်စစ်ပစ္စည်းပြင်ဆရာ... ပျဉ်းက
စာရေးဆရာ ဖြစ်သည်... အားလုံး ဆရာကောင်တွေချည်း ဖြစ်၏... ...

ပျဉ်းမိဘများထံမှ... အမွေရထားသည့်... နှစ်ထပ်အိမ်ကြီး ၏ အောက်ထပ်တွင် သူတို့ ဆိုင်ခန်း
ဖွင့်ထားကြသည်... မနောသိဒ္ဓိ ဧကံသ ယတြာဆရာ နေထက် ပျဉ်း ဆိုသည့် ဆိုင်းဘုတ် နှင့်
ပျက်အစဉ် ပြင်ခဏ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း အမျိုးမျိုး ပြုပြင်သည်ဆိုသော... ဆိုင်းဘုတ်နှစ်ခုက...
အိမ်အောက်ထပ်တွင် အခန့်သား နေရာယူထား၏...

ထမင်းစားတဲ့
အလုပ်ကိုတော့...
မစော်ကားနဲ့ ပွင့်ဦး...

မင်းအရင်ဖို့တာလေ...
စာရေးတာလည်း... ဝို
အလုပ်ပဲ...

ကံပါကွာ...တော်
ကြပါတော့... အချင်းချင်း
တွေပဲဟာ... အပစ်အခတ်
ရပ် ပြီးဆဲကြ အံ ဟုတ်ပေါင်
အပစ်အခတ်ရပ်စဲကြ..

တစ်ယောက်နဲ့
တစ်ယောက်... နစ်နာ
အောင်... မပြောကြေး
ဟုတ်ပြီလား...

အင်းပါ... တော်ပါပြီ
ဘာမှမပြောတော့
ပါဘူး...

ကိုမိုးလုံး
ထမင်းပေါင်းအိုး
ပြင် ပြီးပြီလား...

ဪ... အေး
သီတာလာလေ...

ပျက်အစဉ်
ပြင်မရ... အဲ ပျက်အစဉ်
ပြင်ခဏ ဆိုင်မှာ ပြင်တာ
ပဲဟာ... ငြီးငြိ ကောင်း
သွားငြိ...

ကျေးဇူးပဲ
ဘယ်လောက်
ကျလဲ...

တစ်ထောင်လေ
သီတာ... ပေါ့ချောင်
ကောင်းပဲ...

အောင်မာ
တစ်ထောင်ဆိုတာ
နည်းလား... ကံ... ရှေး... ရှေး
မီးပူပြင်ချင်သေးတယ်
လာပို့ထားမယ်...

မို့မို့... မို့မို့
အကန့် ပြင်တယ်..
နှလုံးသား အကန့်ပျက်
တာတွေလည်း ပြင်ပေး
တယ်...

ကောင်မလေး ထမင်း
ပေါင်းအိုး ပိုက်၍...
မျက်စောင်းထိုးရင်း
ထွက်သွားသည့်...

ဆရာ ပုပ္ဖလိန္ဒ
ရှိပါသလား ရှင်..

လေးဆယ်ကျော်မေ တစ်ယောက် နှင့်...
သုံးဆယ်ကျော် လွှတ်ပတ တစ်ယောက်ဝင်လာကြ
ပြန်သည်... ပုပ္ဖလိန္ဒက ဖော်ရွေစွာကြိုဆို၏...

ရှိပါတယ်ဗျာ
ရှိပါတယ်... ကြွပ်
ကြွပ်...

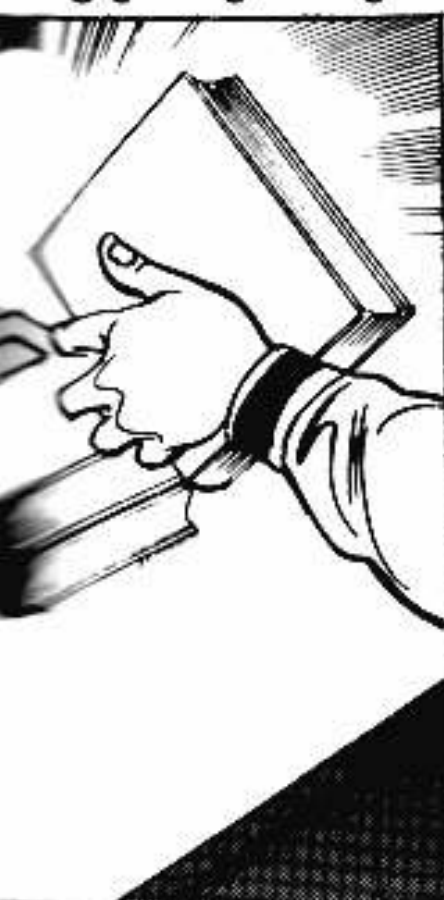
လိုက်ကာလေး မပြီး
သူ့ဟောခန်းထဲ
ပုပ္ဖလိန္ဒ ဝင်သွားသည်...

အင်း...အားလုံးတော့
အလုပ်ဖြစ်ကုန်ကြပြီ
မို့မှသာ...

ဝတ္ထုဆက်ရေးဖို့ အကြောင်းအရာ စဉ်းစားမရသဖြင့်...ပွဲကြီး ညစ် ပြီး အလုပ်စားပွဲတွင်ထိုင်ကာ...
တွေ့ရာ စာအုပ်တစ်အုပ် ကောက်လှန်လိုက်၏....

စာထဲ အာရုံစိုက်မရဘဲ
ပျံ့ပြင်း နှင့် အပူသည်မ ခံ
တွေ့ဆုံဆွေးနွေး ဘဝ
ရှေ့ရေး အစီအစဉ်
လွင့်ထုတ်မှုက...
ပွဲကြီး နားထဲ
ထော်လော်ကန်လန်
ဝင်လာသည်...

သြော်... ကျွန်
အစ်မတွေက... ထွက်သွားတဲ့
လင်သား... အိမ် ပြန်လာအောင်
လို့... မေဒင်လာမေးကြ
တယ်လို့...

ဟုတ်ပါတယ်...
ဆရာ...

ဘာမှမပူပါနဲ့
ဆရာ ကောင်းကောင်း
တွက်ပြီး အထက်ဆုံး
ယတြာ လုပ်ပေးလို့က်မယ်
ဟုတ်ပြီလား...

ပျဉ်းက စာကြည့်မျက်မှန်တပ်...
မလာစာအုပ် ဖွင့်... ဘောပင်နဲ့
ကိုင်းပြီး...

ဟုတ်ကဲ့...
အားကိုးပါတယ်
ဆရာရယ်...

ကိုင်း... ပြော
အစ်မကြီး အိမ်သား ရဲ့
မွေးနေ့ သက္ကရာဇ်
နေ့ နံ နံ နာမည်...

၁၉၇၈ အင်္ဂါသား
ကို နေ့ခင်းပါ
ဆရာ...

အချက်အလက်များကို အသုံးပြုပြီး ပျဉ်း ကျွမ်းကျင် ပိုင်နိုင်စွာ
တွက်ချက်လိုက်၏... ခဏအကြာတွင်...

မနုတ်လောက်တော့
တစ်ဆယ်ချေး...

ပြော... နေ့ခင်း
နေ့ခင်း... နေ့ခင်းက
ပေါ်ပင်ကောင်မလေး နဲ့
ခြေလှမ်းတွေသွက်နေ
တာကိုး...

မှန်လိုက်တာ
ဆရာရယ်...

အတာရှင်က
စီးပွားတက်နေတယ်
လုပ်သမျှအောင်မြင်
နေတယ်...

မှန်ပါတယ် ဆရာ
လက်ဖျားငွေသီးလို့လည်း
ခုလို ခြံခန့်သွားတာပါ

မပူပါနဲ့ မျှာ
ယတြာကောင်းရင်
မင်းလောင်းပျောက်
ပါတယ်...

ဟုတ်ကဲ့ရှင်...

မှန်ဘောင်...

ဒီတော့...
ခြံခန့်သူရဲ ပဉ္စပတ်
အသားပေါ်မှာ... သူ
နာမည်ကို ပြောင်းပြန်ရေးပြီး
နေသင့်နဲ့သင့် အပင်မှာ
စောက်ထိုးဆွဲထား
ရမယ်...

ဒါဆို အစ်မကြီး
လင်သား ရုက်ပိုင်း
အတွင်း ပြန်လာ
လိမ့်မယ်...

ရှင်...
ပဉ္စပတ်တွေ နေသင့်
နဲ့သင့်တွေ ကျွန်မ မသိ
ပါဘူး ရှင် တည့်တည့်ပဲ
ပြောပါ...